

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2004208
van 14 mei 2012

- Opposant:** **Cranberry Terschelling B.V.**
Formerum 51 A
8894 KB Terschelling, Formerum
Nederland
- Gemachtigde:** **Merkenbureau Hendriks & Co. B.V.**
Postbus 379
1400 AJ Bussum
Nederland
- Ingeroepen merk:** TERSCHELLINGER (Benelux inschrijving 723668)

tegen
- Verweerder:** **VOF Gezond Genieten**
Baaiduinen 32
8884 HJ Terschelling Baaiduinen
Nederland
- Gemachtigde:** **Octrooibureau Arnold & Siedsma**
Postbus 18558
2502 EN 's-Gravenhage
Nederland

- Betwiste merk:**

(Benelux depot 1176560)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 21 februari 2009 heeft verweerder een Benelux depot van het gecombineerde woord-

/beeldmerk ingediend, ter onderscheiding van waren in klasse 33. Dit depot is onder nummer 1176560 in behandeling genomen en gepubliceerd op 9 maart 2009.

2. Op 29 mei 2009 heeft de opposant, toenmaals genaamd Cranberry Cultuur Skylge B.V., oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 723668 van het woordmerk TERSCHELLINGER, ingediend op 6 december 2001 en ingeschreven op 31 maart 2003 voor waren in de klassen 30, 32 en 33.

3. Opposant is inmiddels van naam gewijzigd, welke wijziging is aangetekend in het register. Volgens dit register is de opposant dus daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op de waren in de klassen 32 en 33 van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 8 juni 2009.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 9 augustus 2009. Het Bureau voor de intellectuele eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 12 augustus 2009 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 12 oktober 2009 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

9. Op 19 augustus 2009 heeft Arnold & Siedsma zich aangesteld als gemachtigde voor verweerder in deze oppositieprocedure. Het Bureau heeft opposant hiervan in kennis gesteld per brief van 21 augustus 2009.

10. Op 12 oktober 2009 heeft de opposant argumenten ingediend. Op 22 oktober 2009 heeft het Bureau deze doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 22 december 2009 om daarop te reageren.

11. Op 11 december 2009 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht. Op 18 december 2009 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 18 februari 2010.

12. Op 17 februari 2010 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 5 maart 2010 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 5 mei 2010 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

13. Op 5 mei 2010 heeft verweerder gereageerd op zowel de argumenten van opposant als op de overgelegde bewijzen van gebruik en tegelijk een beperking aangebracht in de waren van het betwiste teken. Het Bureau heeft deze reactie en warenbeperking aan de opposant gezonden op 17 mei 2010.

14. Aangezien verweerder zich beroept op het beperkt onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht en opposant zich daarover nog niet had uitgelaten, heeft het Bureau op grond van regel 1.17, lid 1, sub g van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") op 23 maart 2011 opposant in de gelegenheid gesteld dit alsnog te doen en hiertoe een termijn gesteld tot en met 23 mei 2011.

15. Op 19 mei 2011 heeft opposant zijn aanvullende argumenten ingediend. Het Bureau heeft deze op 25 mei 2011 doorgestuurd naar verweerder en hem in de gelegenheid gesteld daarop te reageren tot en met 25 juli 2011.

16. Op 22 juli 2011 heeft verweerder gereageerd op de aanvullende argumenten van opposant. Het Bureau heeft deze reactie doorgestuurd naar opposant op 27 september 2011.

17. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

18. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

19. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de overeenstemming of identiteit van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

20. Opposant roept vooreerst de nietigheid in van het bestreden depot, aangezien dit aanvankelijk was ingediend op een niet bestaande VOF. De correctie die het Bureau nadien heeft uitgevoerd was onterecht en in strijd met de beleidsregels terzake, zo voert opposant aan.

21. Opposant acht de waren van het betwiste teken identiek aan de alcoholhoudende dranken en soortgelijk aan de alcoholvrije dranken van het ingeroepen recht.

22. De elementen LIKEUR en "Door vermenging verkregen gedistilleerd alcohol Cognac" zijn volgens opposant evident beschrijvend voor likeur en kunnen volgens hem dus buiten beschouwing worden gelaten. De aanduidingen "De Stormvogel" en "VOF Gezond Genieten Baaiduinen – Terschelling" verwijzen volgens opposant naar de handelsnaam en vestigingsplaats van verweerder en maken dientengevolge geen onderscheidend onderdeel uit van het teken.

23. De te vergelijken onderdelen zijn derhalve TERSCHELLINGER TUIMELAAR in combinatie met de afbeelding, die in gelijke mate de visuele totaalindruk uitmaken, zo stelt opposant, waarbij hij nog opmerkt dat de afbeelding tevens een associatie oproept met TERSCHELLINGER, aangezien het eiland onmiddellijk herkenbaar is door het profiel van de gezichtbepalende vuurtoren Brandaris.

24. Opposant herinnert eraan dat consumenten gewend zijn alcoholhoudende dranken aan te duiden en te herkennen op basis van het woordelement dat hen identificeert, zodat aan de overeenstemmende elementen overwegend gewicht dient te worden toegekend. Op basis van dit alles vindt opposant de tekens visueel overeenstemmend.

25. De beschrijvende elementen kunnen bij de beoordeling van de auditieve overeenstemming buiten beschouwing worden gelaten, zo meent opposant. Het ingeroepen recht vormt één van de twee onderscheidende verbale elementen van het betwiste teken, en wel het eerste, waaraan de consument in het algemeen het meeste belang zal hechten.

26. Bovendien is het element TERSCHELLINGER merkelijk langer dan het element TUIMELAAR, zodat het ook de meeste indruk achterlaat, aldus nog opposant, die de tekens auditief dan ook sterk overeenstemmend vindt.

27. Op begripsmatig vlak zijn de tekens volgens opposant eveneens overeenstemmend, aangezien zij beide het element TERSCHELLINGER bevatten, en het beeldelement van het betwiste teken eveneens naar bedoeld eiland verwijst.

28. Ten slotte wijst opposant erop dat producenten van dranken en likeuren vaak verschillende drankjes op de markt brengen onder afzonderlijke submerken. In casu kan de consument dan ook menen dat het betwiste teken afkomstig is van opposant.

29. In zijn aanvullende argumenten met betrekking tot het onderscheidend vermogen, betoogt opposant dat het ingeroepen recht geen geografische aanduiding als zodanig is, maar hoogstens een afgeleide daarvan, namelijk van het eiland Terschelling. Bovendien kan een geografische naam volgens opposant op zich prima als merk dienen, behalve als het gaat om een beschermde geografische

aanduiding of indien het publiek de plaats in verband brengt met de betrokken waren, of dat dit redelijkerwijs in de toekomst is te verwachten. Het eiland Terschelling heeft geen specifieke reputatie voor de productie van dranken, noch is een dergelijke reputatie in de toekomst te verwachten en evenmin is er reden om aan te nemen dat de specifieke geografische of klimatologische omstandigheden op Terschelling bijdragen aan de kenmerken van aldaar geproduceerde dranken, zo stelt opposant. Het argument van verweerder dat Terschelling bekend is om zijn cranberryproductie is volgens opposant irrelevant, aangezien noch het ingeroepen recht noch het betwiste teken specifiek is aangevraagd voor cranberry's of cranberrysap. Ook wijst hij erop dat de inschrijving van het ingeroepen recht door het Bureau op zich al aangeeft dat dit merk een normaal onderscheidend vermogen heeft.

30. Opposant verzoekt het Bureau de oppositie in zijn geheel toe te wijzen en verweerder te veroordelen in de kosten.

B. Reactie van verweerder

31. Verweerder heeft in eerste instantie verzocht om bewijzen van gebruik met betrekking tot het ingeroepen recht.

32. Verweerder acht de ingediende gebruiksbewijzen ontoereikend: sommige stukken zijn ongedateerd of geven geen aanwijzing dat het merk ook daadwerkelijk is gebruikt, uit andere blijkt het gebruik van het ingeroepen recht slechts als soortnaam en niet als merk. Mocht het Bureau hier anders over oordelen, dan meent verweerder dat het bewijs in ieder geval niet verder reikt dan vruchtensappen, vruchtensiropen en cranberrywijn, en moet de oppositie in dat geval tot die waren worden beperkt.

33. Opposants stellingen aangaande de onterechte correctie en de daaruit resulterende nietigheid van het betwiste teken dienen in het kader van deze oppositie buiten beschouwing te worden gelaten, zo stelt verweerder.

34. Het woord TERSCHELLINGER staat volgens verweerder voor "afkomstig van Terschelling" en is bijgevolg beschrijvend. De aanduiding wordt als zodanig ook veel gebruikt, ter illustratie waarvan verweerder een aantal hits van een zoekactie op internet bijvoegt. Het teken is dus niet onderscheidend voor producten afkomstig van Terschelling, en voor andere producten is het misleidend, aldus verweerder. Bovendien hebben de waren van het ingeroepen recht blijkens de overgelegde gebruiksbewijzen duidelijk betrekking op cranberry's, een vrucht waarmee het eiland Terschelling onlosmakelijk is verbonden. Derhalve meent verweerder dat het met het oog op het algemeen belang eenieder moet vrijstaan deze benaming te gebruiken als geografische herkomst van zijn producten, hetgeen hij overigens ook bevestigd ziet in artikel 2.23, lid 1, sub b BVIE.

35. Wat de visuele vergelijking van de tekens aangaat, meent verweerder dat de eerste aandacht bij het betwiste teken ongetwijfeld wordt getrokken door de kleurrijke figuratieve elementen. Deze vormen het dominerende bestanddeel van de totaalindruk die bij het publiek achterblijft, mede door de verhoudingsgewijs kleine letters van de woordbestanddelen van het teken, aldus verweerder. De enkele overeenstemming van het identieke wordelement TERSCHELLINGER, speelt in dit geheel een zeer ondergeschikte rol, zo meent verweerder, die de tekens daarom visueel niet, of in ieder geval onvoldoende, overeenstemmend vindt.

36. Wanneer mondeling aan het teken gerefereerd wordt, zal dit worden aangeduid als TERSCHELLINGER TUIMELAAR LIKEUR, aldus verweerder. Immers, de loutere aanduiding TERSCHELLINGER is ongeschikt om een product te identificeren. Derhalve stemmen de tekens op auditief vlak niet of in ieder geval onvoldoende overeen, zo meent verweerder.

37. Door de afbeelding van een tuimelaar (dolfijn) en de prominente positie die deze inneemt in het geheel, speelt op begripsmatig vlak het woordelement TUIMELAAR een doorslaggevende rol, zeker gelet op het beschrijvende element TERSCHELLINGER. Verweerder acht de begripsmatige overeenstemming dan ook zeer minimaal en zeker niet voldoende om van mogelijk gevaar voor verwarring te kunnen spreken.

38. Wat de vergelijking van de waren aangaat, merkt verweerder op dat cranberry's, de voornaamste grondstof van de dranken van opposant, een heilzame werking hebben. Als gevolg daarvan, en zoals uit de stukken van opposant blijkt, worden deze waren niet via de reguliere distributiekanaalen (slijterij, supermarkt of horeca), maar enkel via speciaalzaken in natuurvoeding en reformproducten verkocht. Bijgevolg is ook de doelgroep van deze waren specifiek en zal het aandachtsniveau verhoogd zijn, waardoor verschillen tussen de tekens eerder opvallen. Verweerder concludeert dan ook dat de waren van het betwiste teken niet soortgelijk zijn aan de waren van het ingeroepen recht, voor zover het Bureau al zou oordelen dat daarvan bewijs van gebruik is geleverd.

39. In zijn reactie op de aanvullende argumenten van opposant, wijst verweerder erop dat zijn eerdere verwijzing naar de cranberryproductie op Terschelling wel degelijk van belang is, aangezien opposant slechts bewijs van gebruik heeft overgelegd voor cranberrysap en cranberrywijn. Het ingeroepen recht geeft de plaats van herkomst van deze waren aan, en is dus beschrijvend, aldus nog verweerder.

40. Op basis van bovenstaande argumenten verzoekt verweerder het Bureau de oppositie af te wijzen, tot inschrijving van het betwiste teken over te gaan en opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A. Verwarringsgevaar

41. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

42. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

43. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens en van de waren

44. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

45. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

46. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

47. De te vergelijken tekens en waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
<p>TERSCHELLINGER</p>	
<p>Klasse 32 Bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.</p>	<p>Klasse 33 Likeur.</p>
<p>Klasse 33 Alcoholhoudende dranken (uitgezonderd bieren).</p>	

48. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit veertien letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit verscheidene woordelementen en een complex van beeldelementen. Centraal in het teken staat een tafereel van een elkaar omhelzende zeemeermin en een dolfijn rondom een rijkelijk met druiventrossen beladen wijnstok, te midden van een golvende zee, waarvan ook twee baren deel lijken te hebben aan de omarming. Boven dit tafereel staan, in boogvorm en onder elkaar, de woorden TERSCHELLINGER en TUIMELAAR, en eronder, in een oranje rechthoek, het woord LIKEUR, in rode, dubbelomrande hoofdletters. Boven de golvende zee, aan de einder, ontwaart men het groene silhouet van wat kennelijk een eilandje voorstelt, met in het midden daarvan een (vuur)toren. Daarboven staat de tekst, in kleine, cursieve letters "Door vermenging verkregen gedistilleerd alcohol Cognac". In de rechterbovenhoek van de afbeelding is een klimmende zeevogel en diens schaduw te zien, met daaronder, in groene, schuinsgedrukte hoofdletters, de woorden "De Stormvogel". Daaronder bevindt zich dan weer, in kleinere zwarte drukletters, de tekst "VOF Gezond Genieten Baaiduinen – Terschelling". Het geheel oogt als een etiket met een dubbele omranding, de binnenste bestaande uit een versieringsmotief van wijnranken, de buitenste uit een dikke groene lijn.

49. Hoewel het publiek een samengesteld teken (woord- en beeldelement) niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het woordelement (zie in die zin ook GEU T-312/03, SELENIUM-ACE, 14 juli 2005), lijkt dit in het onderhavige geval een hele opgave, gelet op de veelheid van woordelementen enerzijds en op de toch wel opvallende beeldelementen anderzijds. Bovendien valt het moeilijk om een woordelement aan te wijzen dat de consument het meeste bijblijft en dus als dominant kan worden aangemerkt. Zulks geldt immers over het algemeen niet voor beschrijvende bestanddelen (zie GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003), zoals de aanduiding van de waren (LIKEUR), een omschrijving van de waren ("Door vermenging verkregen gedistilleerd alcohol Cognac") en de naam en adres van de merkhouder/fabrikant (VOF Gezond Genieten Baaiduinen –

Terschelling). Gegeven die laatstgenoemde plaatsnaam zal de consument geneigd zijn ook de aanduiding TERSCHELLINGER daarmee in verband te brengen, namelijk als geografische herkomst van de waren en/of de fabrikant. Blijven dus nog over de woorden TUIMELAAR en "De Stormvogel". Deze verwijzen weliswaar naar de afgebeelde dieren (de dolfin, respectievelijk zeevogel), maar zijn niet beschrijvend voor de betrokken waren. Van deze elementen is "De Stormvogel" het enige dat visueel enigermate uitspringt boven de rest van de woordelementen, maar daarentegen in geen enkel opzicht de figuratieve elementen overheerst. De conclusie moet dus luiden dat de beeldelementen de totaalindruk van het teken overheersen en dat van de woordelementen "De Stormvogel" het meest zal bijblijven bij de consument.

50. In die omstandigheden is het feit dat het ingeroepen recht voorkomt in het betwiste teken, en wel op een niet dominante wijze, beslist onvoldoende om tot overeenstemming tussen de tekens te concluderen. In het midden kan blijven of de consument ook in het ingeroepen woordmerk meteen een (alleenstaande) geografische herkomstaanduiding zal herkennen; vast staat dat dat bij het betwiste teken wel het geval zal zijn, enerzijds omdat TERSCHELLINGER kan worden opgevat als een bijvoeglijke bepaling bij het daaropvolgend zelfstandig naamwoord, anderzijds omdat het duidelijk verwijst naar de elders in het teken vermelde plaatsnaam Terschelling. Anders dan opposant (zie punt 23 en 27), had het Bureau in de afgebeelde (vuur)toren in eerste instantie niet meteen de Brandaris herkend, maar voor die consumenten die dat wel zullen doen, ligt de link met het eiland nóg meer voor de hand.

51. Wat de manier van verwijzing naar het betwiste teken door de consument betreft, ziet het Bureau drie mogelijkheden: hij kan het teken aanduiden als "De Stormvogel", als TUIMELAAR of als TERSCHELLINGER TUIMELAAR, in welk laatste geval de nadruk ligt op het laatste element, en het eerste zal worden opgevat als een bijvoeglijke plaatsaanduiding. In beide andere gevallen is er geen enkele sprake van overeenstemming.

Conclusie

52. Merk en teken zijn in hun totaalindruk niet overeenstemmend.

53. Aangezien de totaalindruk van de tekens niet overeenstemt, zal het Bureau – om proceseconomische redenen – niet meer overgaan tot een vergelijking van de waren. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien er geen overeenstemming is tussen de tekens (zie artikel 2.3, sub b BVIE).

B. Overige factoren

54. Opposant betwist de geldigheid van het bestreden teken, aangezien dit aanvankelijk was gepubliceerd op naam van een niet bestaande VOF ("Gezondheid Genieten" in plaats van "Gezond Genieten") (zie punt 20). Hij vindt dit evident geen "kennelijke schrijffout" zoals bedoeld in de ter zake geldende beleidsregels en acht de correctie door het Bureau dan ook onterecht. Echter, de foutieve publicatie was het gevolg van een vergissing van het Bureau, die deposant niet kon worden verweten (de depotformulieren waren correct ingediend). Het spreekt voor zich dat het Bureau gehouden is zijn eigen vergissingen te corrigeren, hetgeen overigens ook duidelijk in de genoemde beleidsregels naar voren komt. Van nietigheid van het betwiste depot kan dan ook geen sprake zijn.

55. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij. Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt afgewezen (of toegewezen).

C. Conclusie

56. De tekens stemmen in hun totaalindruk niet overeen. Daarom is het Bureau niet meer toegekomen aan een vergelijking van de waren, noch aan een beoordeling van de gebruiksbewijzen. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring als de tekens in hun totaalindruk niet overeenstemmen, zelfs al zouden de waren identiek zijn en ook al is het merk normaal gebruikt (zie in die zin: GEU, easyHotel, T-316/07, 22 januari 2009 en YOKANA, T-103/06, 13 april 2010).

IV. BESLUIT

57. De oppositie met nummer 2004208 wordt afgewezen.

58. Benelux depot 1176560 wordt ingeschreven.

59. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 14 mei 2012

Willy Neys

Saskia Smits

Camille Janssen

(rapporteur)

Administratieve behandelaar:

Erica Hartinger